

Посавски канал

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 10

Београд, 7 септембар 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

Довршавање Главног канала прославили смо свечано

1 септембра смо имали највећу прославу на каналу. Тога дана је завршен Главни канал. Испуњен је задатак који је пред бригадире поставио Штаб акције, показали смо да можемо задатак испунити 15 дана пре одређеног рока. Првога септембра завршен је Главни канал који одводи воду директно из Великих бара. Завршен је костур целе каналске мреже. Својим пожртвованим радом стекли смо опште признање. Наши руководиоци су подвукли у својим говорима да су успеси које смо постигли велики и да смо очекивања народа и народне власти у потпуности испунили.

1 септембра ујутру деонице већине бригада су биле готове. Оним бригадима које нису завршиле приступили су у помоћ остали бригадире тако да је 1 септембра у 6 часова увече уз највеће напоре канал је био завршен. У част овога приређена је свечаност. По подне око 4 часа почеле су да пристижу бригаде са песмом и транспарентима: „Муња је понос канала“ „Живео 1 септембар дан завршавања Главног канала“. Око 7 часова су пристигле неке бригаде право са терена. На њиховим ногама и лопатама видело се залепљено блато јер су радили у муљу али је сваки и поред тога био радостан — Главни канал је завршен. Свечаност је почела после команде »мирно«. Тада је командант акције са члановима штаба извршио смотру бригада. По завршеној смотри говорио је командант акције Срета Ковачевић који нарочито подвлачи елан, вољу и несаломљиву енергију са којом су омладинци приступили послу. Друг министар индустрије Веселинов одржао је краћи говор. »Сваки поштен човек када отвори новине прво гледа шта раде наши омладинци на прузи, на каналу и на другим акцијама јер сте ви наши пионири обнове«, рекао је друг министар. Затим је говорио тех-

нички руководиоца радова инжењер Ђорђевић. Најзад је дошао онај тренутак који су са великим нестрпљењем очекивали сви омладинци — проглашење ударника и похваљених. Проглашена је ударном XVI мешовита, по други пут је похваљена VIII студентска а први пут X београдска. Прелазну заставицу је добила XI ваљевска бригада јер је прва завршила своју деоницу. Проглашена су укупно 33 ударника и похваљено 86 о-

младинаца и омладинки. Са свечаности су упућени телеграми маршалу Титу, другу Рати Дугоњићу, влади ФНР Србије, Централном већу Народне омладине Југославије и Главном одбору Народне омладине Србије. Све телеграме је омладина поздравила са великим одушевљењем. По завршеној свечаности оркестар централног дома Југословенске армије је свирао. Настало је опште весеље.

Борба са водом била је велика, али је Главни канал ипак широкији

ОДЛУКА

Штаб омладинских радних јединица о додељивању прелазне бригадне заставице

Штаб омладинских радних јединица на основу постигнутих резултата рада за протеклу недељу дана рада, одлучује да се прелазна бригадна заставица додели:

XI ваљевској бригади

Смрт фашизму — Слобода народу!

Командант ОРЈ
С. КОВАЧЕВИЋ

ПОВОДОМ ЗАВРШАВАЊА ГЛАВНОГ КАНАЛА

У току последње недеље месеца августа градитељи Посавског канала извојевали су уз велике напоре једну од најтежих и највећих радних победа. Обавеза која је била дата да се Главни канал (од барског дела више села Ратара од ретенциозног базена код пумпне станице) заврши до 1 септембра, испуњена је. Преко 13.000 кубних метара је избачено из канала за 7 радних дана. Поред воде, блата и доста велика дубина, која је на појединим местима била и преко два метра, отежавала је рад. Извршењем обавезе задатак прокопавања Главног канала свршен је 15 дана раније од предвиђеног рока.

Значај овог успеха је вишеструк. Пре свега овим прокопавањем отклоњено је то да се тако велики канал у коме и без кише има доста воде мора копати онда када наступе јесење кише. Застим је олакшан рад на споредним каналима из којих ће вода моћи да се преко Главног канала спроведе у Саву. Истовремено ослобођена је велика радна снага пре времена која ће моћи да се баци на израду споредних канала. На крају као једна од највећих користи, у току овога рада такмичарски дух попео се до те мере да је залагање сваког појединца било развијено до максимума. Овакав рад на Главном каналу није остао без утицаја и на оне бригаде које су радиле на другим каналима. Није случајно у IX студентској бригади да

је просечан ефекат прилично пребадио предвиђену норму. Обавезе које су при мале поједине чете или бригаде често су биле веће од норме за 100%. И те обавезе нису остале неиспуњене. Скоро никакве разлике није било у залагању сеоске, средњошколске и студентске омладине. Таквим залагањем успело се да поједине бригаде изврше своју обавезу много раније као што су то урадиле IX ваљевска и XVI мешовита бригаде. И поред свега тога било је пропуста који нису на време отклоњени. Догодило се да се канал није завршио све до 6 часова увече ма да се на дан пре 1 септембра рачунало да ће бити готов до 12 часова најдаље. Ту се нарочито пропустило да се да довољна помоћ III ударној крагујевачкој бригади која је добила непредвиђено већу кубатуру коју није била у стању да савлада. Та техничка грешка, наиме, неправилно процењивање кубатуре доста је утицала и на морал омладинаца из те бригаде који су одједном видели да им је терен за преко 200 кубика већи од њихове обавезе. Исто тако XIV врањској бригади помоћ није указана на време. Сама организација посла је прилично трпела услед несналажења у савлађивању и постављању најефикаснијег начина рада. Квалитет посла је био прилично добар али није онакав какав би могао да буде. Томе је сметало велико блато, вода и рђав терен.

Али завршавањем Главног канала ми смо створили услове за коначно извршење нашег задатка. Такмичарски дух и радни елан који постоји у бригадама, велико искуство које смо стекли у овако озбиљном раду, сада треба да нам омогуће постизање још бољих резултата с обзиром да је терен много лакши од терена на којима се раније радило. Главне снаге ове недеље бачене су на Скељански А канал, као најважнији у мрежи Скељанских канала. Поред тога ради се на завршавању Урошевачког А канала, Скељанског Г канала и на ископавање канала у барском делу. Укупна кубатура коју треба према производном плану ископати у току недеље износи 21.178 кубика. Овде није урачуната кубатура коју треба да избаци XII ваљевска ударна бригада. Ова бригада ради сада на градњи насипа на ободном каналу код села Грабовца. Она треба читав посао уз добровољну помоћ сеоског становништва из околних села да заврши до 15 септембра. Да би се овај посао успешно на време, па и пре времена завршио, треба узети нове обавезе, треба изнова надмашити своје сопствене снаге, треба доказати да постигнути успех није случајна појава. Треба искористити све могуће снаге да нам резултати служе на понос и да нам створе услове за још веће признање и похвалу.

Поједине бригаде већ су се прихватиле обавезе. XV топличка бригада скоро за 100% узела је већу обавезу него што јој је норма: уместо 100 кубика да избацује она се обавезала да ће избацивати по 270 кубика. Такође и VIII студентска бригада, чија је норма 3 метра кубна, обавезала се да јој просек неће бити никако мањи од 5,5 кубика.

Узимање обавеза показало се као најбоља и најефикаснија форма за појачање ефекта рада и највећу пажњу треба поклонити контроли извршења обавеза и њиховом правилном популарисању. Путем обавеза бићемо у стању да остваримо много боље резултате али се при томе не смемо пребацити нити дозволити да обавеза остане неиспуњена. При свему треба обратити нарочиту пажњу на квалитет урађеног посла јер ће лош квалитет поред мале стварне користи утицати и на резултате у међу-бригадном такмичењу.

ОВОГА ПУТА СУ ДРУГАРИЦЕ БИЛЕ НАЈБОЉЕ

Радили смо већ три недеље на каналу. Постао смо »староседеоци«. Сваки је од нас научио да рукује ашовом, лопатом, и то правилно. Наши напори уродили су плодом. Добили смо и бригадну заставицу — на коју смо били поносни, а из наших напора израстао је канал. Све су то били поступни успеси, који су нас бодрили. И у нама се јавила помисао — борити се за назив Ударна VIII студентска бригада.

Бригадна конференција пламтела је од поклика и обавеза, које смо давали, спремни да их по сваку цену извршимо. Редом су устајали другови и давали обавезе. Пљесак и бурно одобравање значили су нашу пуну подршку. Бригадна обавеза дошла је: за 7 дана свршити деоницу од 1230 метара. И то нам се упило у срца.

Рад је започео. Песма и сокољење, позивали су све да појачају рад, који је и онако добио велики темпо. На разне повике десетине, чете одговарало се звуком ашова и лопата. Дах се прекидао, ашов са узенгијом, специјалитет IV чете, забацио се све дубље, дубље.

»Брисали« смо слој за слојем. Али шта? Тамо је неки застој? Појавило се »живо« блато. Ту лопата не помаже. »Брже! Не дај!« »Другови, ради се о бити или не бити ударна« — узвикује један друг. Сналазимо се. Доносе се кофе, а ми се бацамо на блато. Предњаче другарице. Ено тамо једна клечи и згрће блато у кофу. Друга додаје ко-

фу и за час се створи ланац. Деонице се чисте, а ашови поново звоне од удараца ногу. Нестаје слој за слојем. Профил канала постаје све јаснији.

А онда — свечан тренутак. Скидамо препреке, а вода јурну кроз канал уз наше громогласно »Ура!«

Исидор Алкалај

XVI УДАРНА ПРОКОПАВА „ОРЛОВИК“

Иза нас су два дела Главног канала који су нам донели прелазну заставицу и назив ударна. »Мајевица« и »Победа« су готови и чекају да пропусте воду која је до сада плавила и пустошила. XVI ударна бригада прешла је на нов најтежи терен.

Велика бара, обрасла трском и рогозом била је царство жаба и гмизаваца. Људи јој нису могли прићи. Из ове баре почела би у пролеће да се разлива вода и да плави Посавину. На њу је народ гледао са страхом и стрепњом јер је знао да ће на пролеће опет нарасти и поплавити њихове њиве, воћњаке, куће.

Сада су трска и рогоз спаљени. На месту где је бара, ударна XVI мешовита бригада просеца деоницу »Орловик«. То ће бити последња победа наше брига-

де. После тога она одлази из Посавине са пуно искуства, са пуно успеха. За насип »Очагу«, канале »Мајевицу« и »Победу«, »Орловик« биће везано име наше бригаде — XVI мешовите.

»Орловик« је канал који изискује велике напоре и истрајност, много веће него што су до сада показивали наши бригадири. Вода се појављује већ на првом ашову, а на многим местима је има и на површини. Ноге упадају у блато до преко колена. Жбунови догореле трске и рогоза немилосрдно расецају ноге. Кретање је напорно. За пут поред канала дуг неколико стотина метара потребан је скоро читав сат. За босе ноге лепе се пијавице.

»ПОБЕДА« ЈЕ ГОТОВА

Војвођанска бригада се обавезала да ће за недељу дана избацити 3483 куб. метра земље и заједно са XVI мешовитом бригадом завршити канал »Победу«.

Није било лако радити. Многи су били у води до колена, а киша је почела да пада. Нису на то обраћали пажњу наши омладинци. Гурали су с муком колица по клизавим даскама, падали су али рад нису прекидали. Неке десетине су већ пре подне завршили своје деонице и отишле другима да помажу.

Потпуно се смрачило а канал још није завршен. Нико и не помишља да напусти терен. Ватре су упаљене и рад је настављен са још већим еланом. Радило се као у некој кошници. Били су већ уморни, али се на њима огледала чврстина, упорност да истрају до краја.

Тога дана су се показале најбоље ове групе: »Ципова« петорка која је избацила 42 куб. метра. Док су остали копали и товарили, сам »Цип« је транспортовао. Група Тодоровића Љубомира, састављена од колониста, најбоља петорка у сваком погледу, већ је у 7 сати ујутру завршила свој терен и до касно у ноћ помагала другима. Они су само у току овога последњег дана избацили 36,42 кубика. Као награда додељена им је групна заставица. Ни петорка Јована Огњеновића не застојаје много. 34,4 куб. метра је резултат њиховог рада. Омладинка Дора Врсјаков ученица из Новог Сада показала се као одличан организатор.

М. Максић

Свесрдним залагањем блато је побеђено и Главни канал је на време завршен

УДАРНИЦИ—

*Кашанић Јован, Клајић Мирко,
Секулић Стеван*

Почео је рад на терену IX студ. бригаде и тек се ушло у посао. Први дани су били и за њих тешки, тако да се рад није много примећивао. Касније навикнути на посао, са искуствима која су већ

Сакић Бранислав

Првих дана рада резултат његовог залагања није се могао прорачунати јер тај се посао није мерио кубацима. Касније, када је прешао на други терен, резултати су се кретали између 7 и 13 кубика. Највећи резултат који је постигао био је 19,52 кубика. Овај резултат му је донео назив »Муња«. Све ове резултате он је постигао у радовима на Главном каналу. Он је понос IX ваљевске.

Ћирјанић Милорад

Први његови резултати кретали су се од 2,50 до 3 кубика. Када је стекао више радног искуства његови се резултати почињу кретати од 5—10 кубика. Једнога дана избацио је 13,77 кубика. Од тада резултати су му приближни. За такав свој рад 1 септембра проглашен је за ударника. И он је један од поноса XI ваљевске бригаде.

стекли њихов резултати били су виднији. Норму су свакодневно пребацивали за 60—70%. Пре неколико дана њихова тројка проглашена је за ударну, захваљујући њиховом раду и залагању.

★

Петар Марчетић, вођа шесторке, истовремено и десетар V десетине. Његови резултати су потпуно истоветни са успесима Павлице са којим ради заједно.

★

Вуле Томић

Пуна два месеца вози чика Вуле по Посавини гломазни »Бетфорд«. Иако друмови којим он пролази у већини случајева не ваљају ипак се на његовом камиону није десио никакав већи квар. Најважније је да се не јури са камионима по цомбама. Зато чика Вуле вози умереном брзином и увек стигне на циљ. Он је прешао преко 4.000 миља од како је у Посавини. Пред стројем свих бригада Штаб ОРЈ похвалио је чика Вула за његов ревносни рад.

НАШ ПОНОС

**Милосављевић и Поповић
нашли су и овде решење**

На дну канала остало је доста одроњене земље а вода, која извире из свих пукотина, све више плави дно и ствара житко блато. Преграде између деоница већ су порушене тако да вода не може више да се пребаци из једне деонице у другу. Стране шкарпе су високе тако да не може свако да избаци земљу једним замахом до горе него се избачена земља или одроњава натраг у канал или се лепи за његове нагибе.

— Сизифов посао, констатује друг Ганди. Ако избацујемо земљу стојећи на дну опет ти се котрља натраг, а ако се попнеш на шкарпу откопљаш се сам.

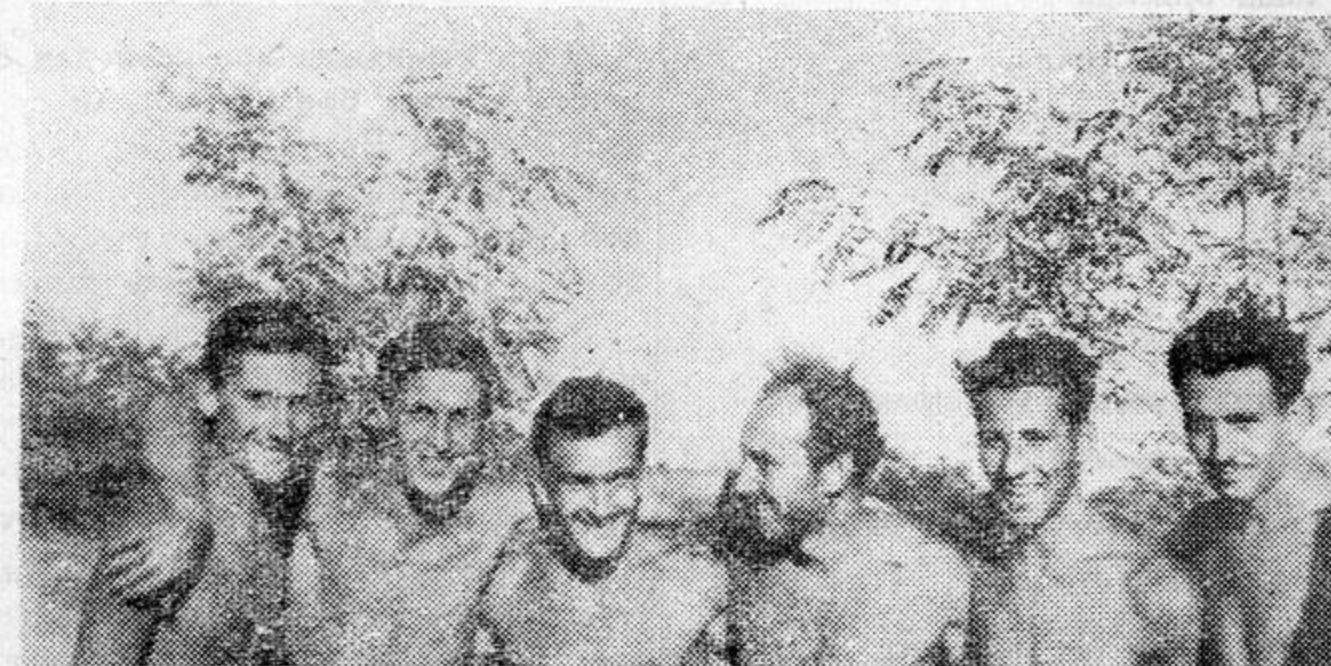
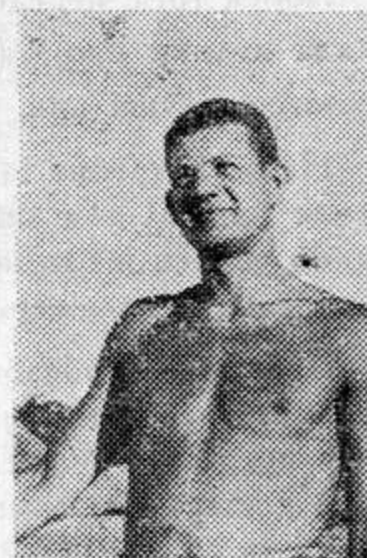
Лопате су узели они најјачи и замахнули њима из све снаге не би ли избацили земљу на ивицу канала. Слабијима је остало да безнадежно чепају по води избацујући стално једно те исто блато. Али, другови Милосављевић и Поповић из IV чете X београдске бригаде и ту су нашли решење. Начинили су два усека у шкарпи таман да један стојећи над њима може да се савије и према ивици и према средини канала. И онда су почели ланчани рад. Један је кофом захватао блато са дна и додавао другом који стоји на шкарпи. Овај је кофу изручицао на ивицу канала а за то време друга кофа је већ била напуњена.

Другови су их у шали назвали новаторима, али су озбиљно прихватили њихов изум и тако је посао ишао брже. Бригадири Милосављевић и Поповић својом довитљивошћу омогућили су завршавање деонице на време.

Љ. Петровић

Кемал Ћемаловић

Ударник је VIII студентске. И раније је радио добро, био међу најбољима. Последње недеље, међутим, када је бригада дала обавезу да ће канал завршити на време, Кемал је радио пожртвовано, храбро и постигао један од најбољих просека у бригади. За такав свој рад пред стројем свих бригада проглашен је за ударника.

Ударна шесторка VIII студентске бригаде

Тројка Војина Шуловића имала је од почетка радова на каналу свог највећег ривала у тројци Аце Обрадовића. Обе су проглашене за ударне тројке, обе скоро истих снага, обе су постизале највеће резултате у бригади. Борили су се до последњих дана за првенство.

Недавно су се спојиле у шесторку. Терен их је на то нагнао. Увидели су да само тројка не могу добро да раде кад има блата и воде. Мисао о удру-

живању дошла је спонтано и код једних и код других. И од тада раде заједно, организовали су посао и извршили поделу рада. Први су из бригаде почели да пале фењере на каналу.

Од када се ради на новом каналу њихова шесторка предлаже колективни рад чете. Првога дана удруживали су се најјачи другови а слабији и другарице радили су сами. Радећи колективно ова шесторка је 4-IX избацила 138,8 кубика.

Б. Балог

„Муње“ осме студентске бригаде

И ми смо добили своје »Муње«. Првога дана рада на новом каналу два друга постигла су највеће резултате у бригади. Мишљеновић Велимир и Јовановић Радомир били су међу најбољима још од почетка. Сваки је бригадир знао

како раде »Црни« и »Брица«. Па ипак, тога дана, њихов рад привукао је све око њих. Утакмица је обухватила целу бригаду. Који ће од њих победити? Колико је још до краја? Свако је хтео да им нечим помогне, другарице су им чистиле ашове, само да они не губе у раду. А они су радили без предаха, читавих 7 сати. Резултат: Мишљеновић је ископао 24,10, а Јовановић 23, 41 кубик.

Драгиша Стефановић

Од почетка радова пребацује норму за 200%. Просечан ефекат му је 3,73 кубика док му је последњих дана био 6,52 кубика. Он се сматра најбољим ударником у логору »Вукићевица« после Жике Лазаревића.

Недељна Протић

Бригадирка је X београдске. Првога дана свог рада пребацила је норму. Резултат није био велики али је стално растао. У року од недељу дана она је попела своје резултате од 1,1 на 7,25. За овакав свој рад ова највреднија оmlадинка X београдске бригаде проглашена је ударником.

*Ићи примером ударника значи
ићи ка брзој обнови и изградњи земље*

Стаменковић Александар

Ударник је III крагујевачке ударне бригаде. На акцији се налази од почетка прве смене — пуна четири месеца. Прву смену провео је на дужности агационера а од почетка друге смене ради на Главном каналу са просеком од 3—7 кубика. Назив ударника је стекао због редовног пребацивања норми.

Слободан Грујић

Ударник је IX студентске бригаде. У првим данима рада на каналу, када су бригадири IX студентске бригаде искусни, неупотребљивали са послом илазили на терене, истиче се својим радом медицинар Слободан Грујић.

Првих дана ради он у десетини и његов просек износи 3,50 куб. метра. Првога дана је прошло од тада, од његових првих успеха, а он се није на то зауставио. Радећи у тројци која је својим резултатима била најбоља у бригади, повећава он своју норму достижући просек од 12 кубика. Много вољачуна и на сам квалитет посла што један добар прилог његовом ударничком раду.

Пионири крагујевачке бригаде

При доласку на Посавски канал пионири смо неколико пионира које смо сламали да упослимо на лакше помоћне радове. Већ првога дана они су одбили остани у логору и пошли на рад са осталим друговима избацивши просечно 10 кубика. Доцније, из дана у дан њихов просек стално расте. Било је дана када су они избацивали и по 5 метара кубних. За овакво пребацивање норми од почетка радова и пожртвовање у раду обојица су похваљени и то: Милан Швабић је похваљен један пут Добросав Топаловић два пута.

Светозар Радовић

Песма градитеља канала

Наша бригада
враћа се са рада,
са свог канала
И почиње песма
песма...

Али не песма
радника-градитеља пирамида
тупа и монотона,
у чије темеље узидаше своју крв
и животе
у славу охолних фараона.

Не песма
без перспективе за сутра,
не песма
која мисли на мрачна, кишна
прохладна јесења јутра.

већ песма младости
и бескрајне животне радости
песма сунчаних видика
јер је и данас наша бригада
у зидове свог канала
узидала
део своје велике љубави
за живот нови
за живот прави.

З. Д. Н.

Водоноше и сад имају посла

Приредба у IX студентској бригади

Услед невремена пре неки дан бригадири IX студ. бригаде морали су напустити посао. Вратили су се у логор и да би избегли монотонију тог кишног поподнева дали су приредбу. Приказано је Нушићево »Сумњиво лице«.

Два стола донета из кујне, једна искривљена столица и позорница је била готова. Бригадири су радознало посматрали шарено ћебе које је служило место завесе и чекали кад ће да почне.

Глумци су се били прилично уживели у своје улоге иако су били, још мокри од пљуска који их је затекао на каналу.

Барака је била препуна публике, која је била задовољна што јој се омогућило да пријатно искористи једно после подне.

Н. Р.

Санитетска екипа IX студентске бригаде обилази села

Санитетска екипа IX студ. бригаде састављена од лекара и студената обилази је ових дана села Уровце и Кртинску. Екипа је имала за задатак да обави прегледе у селима и да подели количину лекова којом располаже. Здравствено стање у оба села није задовољавајуће. Од 200 извршених прегледа било је највише случајева туберкулозе и маларије чему су узрок на првом месту прилике под којима је народ у овим селима живео. Екипа је наишла у оба села на врло срдчан пријем од стране становништва. Сем овога уживала је и велико поверење народа јер је кроз њен преглед прошло много старих људи и жена, школске деце и одојчади. Овакав искрен пријем још је један од доказа присне сарадње наше омладине са народом.

В. Николић

УЧЕЊЕ МЕДИЦИНАРА

На каналу има средњошколаца и студената, који поред рада, треба да уче. А да ли је учење свуда заступљено, да ли се свесно спроводи?

Ево шта каже један друг о учењу IX студентске бригаде: »Кружоци су код нас оживели. Учи се биологија, физика, хемија, анатомија, хистологија, итд. Користи се свако слободно време. Треба и

стаћи дисциплинованост у раду. Наша бригада постићи ће успех и на каналу и на испитима.«

Бригадири VIII студентске бригаде мисле да учење код њих не задовољава, да има грешака и пишу у својим зидним новинама:

»Залагањем наставника, које знамо да ценимо, почео је код нас курс хемије. Треба ли рећи да он значи могућност учења, могућност да се изостави положени испит?

Ипак, часови хемије нису у нама изазвали довољну озбиљност, довољно пажње. На часовима се препричавају догађаји дана, говори се о ономе што није хемија и што никакве везе са часом нема.

Поред тога, нередовно се долази. Каткада велики број, каткада ни половина ранијих слушаца.

Нема потребне дисциплинованости у томе раду. Сами ми морамо да спроведемо чврсто и без колебања дисциплину слушања и долажења на часове.

Себи тиме обезбеђујемо напредак и успех. Наш рад није само рад на каналу, већ исто тако и учење. Са том одлуком смо дошли. Зар само један део своје одлуке да спроведемо?

Спровешћемо и други део одлуке. И ту морамо да покажемо да је наш рад вредан и да има садржаја. Долазити на часове и не сметати другог у раду. То је пут ка успеху.«

СА РАДОВА НА ГЛАВНОМ КАНАЛУ

Студент из Париза у IX студентској бригади

Већ неколико дана налази се у нашој бригади Жан, студ. филозофије из Париза. Чуо је за наше радне акције, за пругу и Посавски канал и једног дана нашао се у нашој бригади ношен жељом да упозна рад наше омладине, како би по повратку у Француску са осталим утисцима дао својим друговима што јаснију слику о животу наше омладине. У другарском разговору дао нам је своје прве утиске стечене у новој средини:

»Био сам више него узбуђен братским дочеком који ми се свуда овде пружа, и нећу пропустити, када се вратим у Француску, да нарочито подвучем каква атмосфера другарских симпатија, добровољног и полетног рада, а такође и веселости влада у овим радним бригадама. Сам сам могао да утврдим како је тај рад тежак, како другови студенти могу да избаце 5 кубика земље, док ја једва успем да избадим 0,5 кубика а руке ми се напуне жуљевима.

Још у Паризу сам слушао да су сви радни подухвати наше омладине на добровољној бази, па ипак сам се тек овде уверио, колико се омладина Југославије залаже у испуњењу задатака. Задивљен сам такмичарским духом који влада свуда на каналу и необично ми се много свиђа што се истичу примери најбољих другова, као и резултати рада које постижу друге бригаде. Сад разумем љубав коју имају сви југословенски народи за свог ослободиоца маршала Тита.«

Поред другова који раде на прокопавању канала, има другова који исто тако дају све од себе залажући се и по другим секторима рада. — Један од тих примера је електричар Александар Лазаревић који је више од месец дана радио на каналу у III Крагујевачкој бригади, а после тога као електричар логора Кртинска. Радио је на успостављању телефонске линије Ратари—Скела затим на линији Скела—Кртинска и Кртинска—Пумпна станица. Друг је неуморно радио не само дању него кад је то било потребно и читаве ноћи. Поред тога неуморно је радио на осветљењу за логор Кртинску које није могло да се правилно успостави услед сталног падања жица. Својим радом друг је учинио да данас око осветљавања истог логора више нема никаквих тешкоћа. Сад је дао обавезу да ће од 1 до 9 септембра, дакле осам радних дана радити сам, односно посао за који је потребно двојица другова.

Електричар логора „Кртинска“

Ово је један од многих примера другова који мада не дају свој удио на изградњу канала, дају од себе максимум да би и други сектори нашег рада ишли онако како треба.

Петар Јанковић

Наш брица

Виђамо га у бригади свако јутро, с бријачем у руци. Радионица му је под ведрим небом. Зарђала пећ и столица коју је позајмио од сусетке, су цео намештај. Нема одређеног радног времена. Од јутра ређају се другови, необријани, неошишани. Он ради, као прави стручњак, као да му је то једино занимање. Заиста га треба похвалити. Поред рада на каналу, поред учења, он ради тај посао без гунђања, другарски.

Увек је весело у његовој »радњи«. Скоро, као у некој правој берберници. Чују се новости из »прве руке«, шали се. Има шатмосферу праве бричачнице у малом граду.

Ма да друг брица о томе не говори, ипак бисмо морали да поведемо рачуна о његовом времену, не само да се одмори, већ да помало буде и студент медицине.

На изглед је то ситан посао, али стварно много значи, и наш друг је успео своју практичност добро да примени и да користи свима нама.

Темаловић

Чик да погоди

- ПОС' МУ ЊЕГОВ, ГДЕ ЛИ МИ
ЈЕ САД СЕЛО ?!

Песма на каналу

То није више сетан посавски мотив,
нити тужна балада,
то румени зраци парају хоризонт сив
и песма рада.

То топле радне руке певају
лирику над лирикама —
певају
о радости дана.

Певају
о драгом другу у даљинама,
о словенском крају
где никад не пада тама!

Певају
и срце носе на длану
да цео свет стегну у братском загрљају.

Певају
и носе дубоку рану —
о Истри и Јурској Крајини,
о бесмртном Гортану.

Певају
док тихо пада тама —
топле радне руке певају
песму над песмама.

В. Кузмановић

7. VIII, 1946 год.

Ратари—Обреновац

Предавања у логору »Вукићевица«

Као боља форма васпитног рада од читалачких часова, показале су се васпитне групе. На њима другои држе краће реферате по којима се одмах разонија дискусија. Нарочито важну улогу игра слободно груписање омладине око појединих тема. Бригадири сами долазе да слушају оне реферате који их интересују, и зато је дискусија после живља, зато се има више користи од тих часова.

»Не знам које бих пре предавање слушала« — каже једна другарица из чачанске бригаде — »да ли о социјализму или из народно ослободилачке борбе«. Њена бригада данас слуша ова два предавања. Па ипак пошла је да чује о изградњи социјализма у СССР-у. О томе не знам много а желела би да слуша. Дуго су после завршеног предавања и дискусије расправљали о појединим проблемима. Трудили су се да поред

Искорењујемо неписменост

Већ петнаест дана се одржава алфаветски течај у логору. Свакога дана може се видети група омладинаца око алфавета како заинтересовано како? Наредујеш ли? Колико слова знаш?« пита један омладинац алфавету Гаира Мекића. »Знам све. Читао део буквар. Другарица ми је показала неколико слова, а ја сам после много сам учио« одговара бистро он. Гајир је из Ниша. Има код куће мајку, сестру и брата. До поласка овамо чистио је ципеле на железничкој станици у Нишу. Стара Југославија му није прима- ла оно што му се данас пружа. Он каже: »Нећу код очију да останем слеп када могу да учим.« Пре неки дан му је мати писала да његови другови који су отишли на рад не раде добро »а ја се другарице нећу вратити тако« Каже он. Данашњи његови резултати у раду су врло добри. Он редовно пребацује норму. Његов командант бригаде каже: »На раду је добар, а кадгод има слободног времена учи.

Бега икић заостаје мало за Гамром, али и ако учи и зна. Он као и Гајир редовно ребацује норму. »Успеш ли све

да савладаш Бега?« — »Ја тек сада учим слова, али научићу и волео бих када бих могао и даље да учим школу.« Отац Бега је радник, а Бега је носач на железничкој станици.

Љубиша Рајковић учи само латиницу. Први пут када је дошао рекао је: »Другарице ја хоћу све да знам и зато нећу само латиницу да учим, већ све.« Он данас учи врло добро и са много воље. Поред писања он учи математику и замљопис.

Ето тако раде и уче наши алфавети у логору.

В. Лазаревић

Један леп пример

У логору »Вукићевица« постоје два алфаветска течаја: за ћирилицу и латиницу. Оба трају 15 дана. Први течај се већ завршава. Омладинци на каналу учећи сваки дан по два слова, завршили су пре неки дан целу азбуку. Међу тим ученицима налази се и 16-о годишњи омладинац Срећко Митровић. Научио је и последње слово, а данас је дошао да се упише на течај за латиницу. Друг Срећко је из II чете чачанске бригаде родом из села Парменаца. Пошто је слаб имовног стања није могао у старој Југославији, да посећује ни основну школу. Када је дошао у Посавину није знао ни једног слова, а сада после 15 дана солидног учења, успео је да савлада читање и писање ћирилицом. Последњих дана чита и новине, а написао је и једно писмо кући. Код куће има писмену сестру, која ће мајци и осталој деци са радошћу читати писмо коме се није надала.

Пример друга Срећка служи као пример осталим неписменим бригадирима. Он је са трудом, истрајним радом, показао врло леп успех и доказао онима који се још колебају да посећују алфаветски течај да се све може кад се хоће.

Н. Којић.

СПОРТСКА СТРАНА

Репрезентација Посавског канала - Репрезентација XII деонице Омладинске пруге 5:2 (3:2)

У присуству 13 радних бригада са пруге, у 18 часова судија је дао знак за почетак утакмице. Сам почетак утакмице био је врло узбудљив Омладинци са пруге одмах изводе врло брз напад и већ у трећој минути долазе у вођство са 1:0. Два минута касније лепом комбинацијом навалe Обрадовић изједначује резултат са 1:1. У 15 минути центарфор канала пребацује лопту главном десном крилу Драгојловићу који у пуном трку постиже погодак 2:1. Сада каналашки навалују и када се очекивао трећи гол омладинци са пруге изједначује резултат на 2:1. У 15 минути центарфор канала пребацује лопту главном десном крилу Драгојловићу који у пуном трку постиже погодак 2:1. Сада каналашки навалују и када се очекивао трећи гол омладинци са пруге изједначује резултат на 2:1. У 15 минути центарфор канала прелази два противничка играча и неодбрањивим шутот постиже водећи гол 3:2. Са тим резултатом се отишло на одмор. У другом полувремену тим канала је нешто измењен. На голу се појавио Милошевић који је својим парадама задивило посматраче. Друго полувреме почело је опасним навалама, пруге и одбрана канала има врло тежак посао. У петнаестом минуту гости се ослобађају притиска и прелазе у напад. Од тога времена каналашки су стално у нападу чија навала бомбардује гол противника. У 25-ом минуту после дивне комбинације одбране и навале, Обрадовић повисује резултат на 4:2. Тим канала игра кроз лепе комбинације, лопта иде са ноге на ногу, што осваја посматраче који почињу да навијају за канал. У 37 минути Живановић постиже гол, али бек пруге вади лопту руком из гола, и судија поништава гол и досуђује једанестерац. Казну је извео

Богутовић: Голман у паду лопту одбија коју Живановић убацује у гол и поставља крајњи резултат 5:2.

У тиму Посавског канала истакли су се: Обрадовић, Богутиновић, Милошевић, Јосић и Стефановић, док су гости имали најбоље играче у центар фору, левоме беку и голману.

Овако пуних шест сати

а после на тренинг

О пријављивању за ЗРЕН

Од 600 омладинаца и омладинки пријављују се за такмичење ЗРЕН око 400 такмичара. Нестрпљиво очекују комисију која треба свакога дана да пристигне и да се отпочне са такмичењем.

Ударници Посавског канала на физкултурном слету Југословенске армије

Дошао је и тај дан и нас тридесет ударника кренусмо за Београд. Песме раду које су на нашем каналу спеване пратиле су нас цело време пута.

После посете Главном одбору Народне омладине Србије, отишли смо на стадион где се одржава слет наше Народне Армије. Видели смо тамо оно што ће нам остати дуго година у сећању. Видели смо огромну снагу и полет наше војске. И поред тога што су све бригае у Армији посвећене њеном војном усавршавању ипак је указано место и велика пажња физкултури.

Ведри, снажни и здрави наши борци су у дивним вежбама и играма оставили дубок утисак на све присутне. Аа нама је све то дало још више воље и полета за рад, када сада знамо да он што ми радимо, чува и брани оваква Армија, са оваквим здравим телом и духом.

Дивили смо се свакој тачки и нашем одушељењу није било краја. Задивљени напустили смо стадион, и са песмом кренули назад, на рад са одлуком да нама још више од себе и да норме које смо до сада испуњавали пребацимо. Ми морамо да будемо снажни јер ћемо ускоро сачињавати Народну Армију где је војник и борац и физкултурник.

Негић Велисав

ВЕСТИ

4 ов. м. одиграли су фудбалске пријатељске утакмице, репрезентација Војно техничког завода из Ваљева са репрезентацијом логора. Резултат је 5:3 за репрезентацију логора.

Истог дана онигран је утакмица одбојке у новом логору између VII чачанске и II ваљевске бригаде (2:1) за VII чачанску.

7-VIII одиграна међубригадна утакмица фудбала између I ваљевске и III крагујевачке. Резултат 3:1 за I ваљевску.

